Súd:	Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka:	65C/68/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1424207761
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Soňa Valoušková
ECLI:	ECLI:SK:MSBA4:2025:1424207761.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV, sudkyňou Mgr. Soňou Valouškovou, v spore žalobcov: 1/ A. A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX, 2/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX, 3/ mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX, 4/ mal. A. B., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX, mal. žalobkyne 3/ a 4/ zastúpené zákonnou zástupkyňou: A. A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, D. XXX, 5/ F. G. H., nar. XX.XX.XXXX, Mestská 8, Bratislava, 6/ G. H., nar. XX.XX.XXXX, žalobcovia 1/ až 6/ právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Jakub Mandelík, s.r.o., IČO: 47 234 318, Záhradnícka 51, Bratislava, proti žalovanej: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, IČO: 31 595 545, Štefániková 17, Bratislava, zastúpená: FELIX NEUPAUER & PARTNERS, s.r.o., IČO: 56 711 832, Šoltésovej 14, Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 1/ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 28.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 31.07.2024 do zaplatenia; do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 2/ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 1.500 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 31.07.2024 do zaplatenia; do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 3/ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 12.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 31.07.2024 do zaplatenia; do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 4/ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 12.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 31.07.2024 do zaplatenia; do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 5/ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 24.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 31.07.2024 do zaplatenia; do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VI. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni 6/ náhradu nemajetkovej ujmy v sume 12.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne od 31.07.2024 do zaplatenia; do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

VII. Vo zvyšnej časti žalobu zamieta.

VIII. Žalobcom 1/ až 6/ proti žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 07.08.2024, sa žalobcovia 1/ až 6/ domáhali od žalovanej náhrady nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnili tým, že dňa XX.XX.XXXX v čase približne o XX:XX hod. v územnom katastri obce D. E. na ceste č. F. na X,XX km došlo k zrážke osobného motorového vozidla zn. E. G., EČV: I., ktorého vodičom bol J. D., s osobným motorovým vozidlom zn. B. K., EČV: G., ktorého vodičom bol A. C. a v ktorom sa nachádzala i L. C. ako spolujazdec. K dopravnej nehode došlo tak, že vodič J. D., jazdiaci na osobnom motorovom vozidle zn. E. G. v smere od obce D. do obce D. E., na rovnej ceste prešiel z doposiaľ nezistených príčin do protismeru, kde sa zrazil s osobným motorovým vozidlom zn. B. K.; dopravná nehoda mala za následok usmrtenie oboch vodičov, t.j. vodiča J. D. a A. C., ako aj jeho spolujazdkyne L. C.. Uznesením B. M. C. N., odbor E. C., bolo dňa XX.XX.XXXX, pod ČVS: B./O., voči vodičovi J. D. začaté trestné stíhanie pre zločin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona; z uvedeného dostatočne vyplýva záver o trestnej zodpovednosti vodiča J. D. za vzniknutú nehodu aj usmrtenie A. C. a L. C.. Pasívnu vecnú legitimáciu žalovanej mali za danú s poukazom na § 4 ods. 2 písm. a) v spojení s § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla (ďalej len „zákon č. 381/2001 Z.z.“), nakoľko osobné motorové vozidlo zn. E. G., bolo v čase dopravnej nehody poistené u žalovanej. Žalovaná v oznámení zo dňa 12.07.2014, reagujúc na výzvu žalobcov na plnenie, uviedla, že nárok vysporiada až na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Vzťah medzi žalobcami a zosnulými bol plný harmónie, lásky a porozumenia; nebohí boli pre žalobcov vzornými a milujúcimi rodičmi, starými rodičmi a švagrovcami. Strata rodičov a starých rodičov je jedným z najzávažnejších zásahov do rodinnej a citovej sféry, ktorý prezumuje jeho výraznú intenzitu. Nebohí po sebe zanechali 2 dcéry a 3 maloleté vnúčatá vo veku X, XX a XX rokov, a zaťa. Ich smrť pre nich znamená traumu na celý život, ktorá je doživotnou, rozsiahlou a v zásade ničím nereparovateľnou ujmou; neprejde deň, aby za nebohými nesmútili či nespomínali na spoločne prežité chvíle. Žalobkyňa 1/ uviedla, že prešli tri mesiace a ona je úplne stratená a tá bolesť sa nedá utíšiť; rodičia jej ako onkologickej pacientke veľmi pomáhali najmä so starostlivosťou o dcéry, ako aj s domom, so záhradou, cítila prázdno z bolesti zo straty svojich rodičov, ktorých tak veľmi milovala, chýbajú jej každým dňom viac a viac. Žalobca 2/ uviedol, že nikdy nemali nezhody a cítil sa u nich ako doma; s nebohými žil v spoločnej domácnosti po dobu 6 rokov, mal s nimi pekný vzťah a každodenne si vypomáhali; bral ich ako svojich druhých rodičov. Nebohí počas prázdnin prevzali starostlivosť o maloleté žalobkyne 3/ a 4/. Žalobkyňa 3/ počas prázdnin v ich starostlivosti prežila bezpečné a šťastné detstvo plné lásky a porozumenia; ich smrť ju hlboko zasiahla a spôsobila jej veľký smútok. Žalobkyňa 4/ nebohým po smrti napísala list a v dôsledku tragickej udalosti bola nútená navštíviť klinickú psychologičku, ktorá jej diagnostikovala adaptačnú poruchu s prítomnou ľahkou depresívnou symp. reaktívne aktivovanou letným obdobím; strata starých rodičov je pre ňu zdrvujúca. Žalobkyňa 5/ uviedla, že nikomu nepraje, aby posledné chvíle s rodičmi boli tie, že ich vidíte na ceste v čiernom vreci nedôstojne ležať pri ceste. Jej rodičia kládli dôraz na vzdelanie a aj vďaka ich pomoci mohla získať červený diplom na univerzite. Žalobkyňa 6/ uviedla, že starí rodičia sa striedali s jej tetou, keď ju vodievali ako malú do škôlky; nevynechali jediné vystúpenie v škole alebo neskôr z baletu; boli to najlepší starí rodičia. Žalobkyňa 1/ a žalobkyňa 5/ sa domáhali náhrady nemajetkovej ujmy v sume 50.000 eur za každého z nebohých rodičov, t.j. každá v sume 100.000 eur, žalobkyne 3/, 4/ a 6/ v sume 30.000 eur za každého zo starých rodičov, t.j. každá v sume 60.000 eur a žalobca 2/ v sume 10.000 eur za každého z nebohých, t.j. v sume 20.000 eur. Výzva na plnenie bola žalovanej odoslaná dňa 03.07.2024 a žalovaná nezáujem poskytnúť plnenie oznámila v stanovisku zo dňa 12.07.2024, doručenom žalobcom dňa 31.07.2024; domáhali sa preto aj úroku z omeškania vo výške 9,25 % ročne z každej dlžnej sumy od 31.07.2024 do zaplatenia. K žalobe pripojili listinné dôkazy: medializovaný príspevok portálu topky.sk zo dňa 24.04.2024; list o prehliadke mŕtveho a štatistické hlásenie o úmrtí L. C. zo dňa XX.XX.XXXX; list o prehliadke mŕtveho a štatistické hlásenie o úmrtí A. C. zo dňa XX.XX.XXXX; úmrtný list L. C. zo dňa XX.XX.XXXX; úmrtný list A. C. zo dňa XX.XX.XXXX; upovedomenie o začatí trestného stíhania B. M. C. N., odbor kriminálnej polície, ČVS: B./O. zo dňa XX.XX.XXXX; potvrdenie o poisťovateľovi osobného motorového vozidla zn. E. G. , EČV: I. (P.); výzva na plnenie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy zo dňa 25.09.2023 (zrejme 03.07.2024 – pozn. súdu); oznámenie žalovanej zo dňa 12.07.2024; čestné vyhlásenia žalobcov (5x); list maloletej žalobkyne 4/ venovaný starým rodičom; lekárska správa vystavená klinickou psychologičkou zo dňa 22.07.2024; fotografie rodiny; prehľad úrokovej sadzby Q.. V rámci dokazovania navrhli vykonať aj výsluchy žalobcov.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe z dôvodu opatrnosti namietla pasívnu vecnú legitimáciu v konaní, a to z dôvodu absencie jej vedomosti o obsahu príslušného vyšetrovacieho spisu, nakoľko z príloh predkladaných žalobcami bez ďalšieho nevyplýva zodpovednosť ohľadom zavinenia dopravnej nehody, keďže toto je preukazované len uznesením B. M. C. N. o začatí trestného stíhania zo dňa XX.XX.XXXX, ČVS: B./O.; z uvedeného dôvodu navrhla vyžiadať a pripojiť predmetný vyšetrovací spis a umožniť žalovanej oboznámiť sa s jeho obsahom. Pre prípad, že by bola preukázaná zodpovednosť vodiča J. D. za vznik dopravnej nehody, nepoprela samotný základ nároku a vzťahy žalobcov s nebohými, avšak uplatnenú výšku nepovažovala za primeranú a zodpovedajúcu zásadám proporcionality, a to najmä s poukazom na primárne satisfakčnú funkciu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Vzhľadom na rôznorodosť vzťahov žalobcov s poškodenými a relatívnu stručnosť odôvodnenia nároku v rámci žaloby, navrhla, aby súd po vykonanom dokazovaní vo veci rozhodol podľa zisteného skutkového stavu a v zmysle zásad primeranosti a proporcionality.

3. Žalobcovia v replike považovali pripojenie trestného spisu za nadbytočné a neúčelné, keď od obdržania výzvy zo dňa 03.07.2024 mala žalovaná s poukazom na § 11 ods. 10 zákona č. 381/2001 Z.z. čas i možnosť sa s obsahom vyšetrovacieho spisu oboznámiť. V tejto súvislosti poukázali aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.05.2010, sp. zn. XXXX/XX/XXXX, M. XX/XXXX. Zodpovednosť žalovanej vyplýva už zo samotného uznesenia o začatí trestného stíhania v spojení so záznamom z dopravnej nehody a náčrtkom polície z miesta dopravnej nehody. Ohľadom uplatnenej výšky náhrady nemajetkovej ujmy uviedli, že každý znáša stratu blízkej osoby inak; žalobcovia mali so zosnulými jedinečný a neopakovateľný vzťah, často sa navštevovali, dlhý čas spolu žili aj v spoločnej domácnosti a zosnulí sa denno-denne venovali svojim vnúčatám; niektorí žalobcovia boli síce dospelí, avšak uvedené a priori neznamená pokles intenzity vzťahu k zosnulým. Žalobcovia prišli za veľmi krátku dobu o oboch rodičov, starých rodičov a žalobca 2/ o svokrovcov. Na preukázanie intenzity vzťahov okrem listinných dôkazov navrhli aj vykonanie výsluchu žalobcov. Žalobcovia k replike pripojili aj znalecký posudok č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, vypracovaný F. M. R., znalcom v odbore cestná doprava, v ktorom je jasne stanovená zodpovednosť žalovanej; záznam o dopravnej nehode zo dňa XXXX.XXXX; uznesenie o pribratí znalca F. M. R. do trestného konania zo dňa XX.XX.XXXX.

4. S podaním zo dňa 31.10.2025 žalobcovia doručili súdu uznesenie B. M. C. N. zo dňa XX.XX.XXXX, ČVS: B./O., o zastavení trestného stíhania z dôvodu, že trestné stíhanie je neprípustné, nakoľko smeruje proti tomu, kto zomrel; mali za to, že uznesenie v plnej miere preukazuje zodpovednosť poistenca žalovanej za dopravnú nehodu, ako aj fatálny dôsledok, ktorý nastal.

5. V podaní zo dňa 06.11.2025 žalobcovia uviedli, že na ich strane prevládala a stále prevláda úprimná snaha spor vyriešiť zmierlivou cestou, avšak žalovaná z návrhu im poslaného, ktorý boli pripravení prijať a v tomto duchu prebiehala aj telefonická komunikácia medzi nimi, z nepochopiteľných dôvodov napokon odstúpila; s podaním doručili súdu e-mailovú komunikáciu zo dňa 17.10.2025.

6. Ďalšie písomné vyjadrenia strán sporu súdu doručené neboli.

7. Na pojednávaní dňa 03.11.2025 žalobcovia uviedli, že sa nikdy nezmieria so smrťou nebohých, pričom neoprávneným zásahom im bolo znemožnené ďalšie rozvíjanie citového vzťahu. Smrťou milovaných osôb sa zo životov žalobcov vytratili ľudia poskytujúci im oporu v každodenných situáciách. Ak by nedošlo k dopravnej nehode, žalobcovia by mali pokračujúci celoživotný vzťah s nebohými. Jednoducho ak by dopravná nehoda nenastala, pri bežnom očakávanom priebehu udalostí by medzi žalobcami a nebohými naďalej pokračoval hlboký a blízky vzťah, ktorý by trval do konca ich perspektívne dlhých životov. Sumy náhrady nemajetkovej ujmy boli uplatnené aj s prihliadnutím na rozhodovaciu činnosť súdov. Rozhodnutie súdu o náhrade nemajetkovej ujmy je deklaratórnej povahy a priznanie úrokov z omeškania napĺňa sankčný a prevenčný účel postihujúci všetkých účastníkov súkromno-právnych vzťahov pri riadnom a včasnom nesplnení peňažnej povinnosti vrátane poisťovateľov. Žalovaná na pojednávaní dňa 03.11.2025 uviedla, že celková žalovaná suma ako ani jednotlivé samostatné nároky žalobcov nezodpovedajú princípu primeranosti. Nebohí v čase smrti boli už v dôchodkovom veku XX resp. XX rokov, nejednalo sa teda o produktívny vek a zároveň žiadny zo žalobcov nežil v čase dopravnej nehody s nebohými v spoločnej domácnosti. Žalobcovia 1/ až 4/ tvorili samostatnú domácnosť, aj keď teritoriálne blízku s nebohými, a rovnako aj žalobcovia 5/ a 6/ tvorili samostatnú domácnosť; v doterajšom priebehu súdneho sporu nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že žalobcovia boli finančne závislí na nebohých. Žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali, že by podstupovali nejakú psychologickú alebo

psychiatrickú liečbu; bola predložená len lekárska správa vo veci žalobkyne 4/, v ktorej je konštatovaná len ľahká depresia.

8. Na pojednávaní dňa 22.12.2025 žalobcovia uviedli, že žiadna finančná čiastka nemôže nahradiť ich stratu. Mali za to, že je potrebné zohľadniť aj správanie žalovanej, ktorá nepristúpila pred súdnym konaním ani k čiastočnému plneniu a v rámci mimosúdnych rokovaní práve z dôvodov na strane žalovanej nedošlo k zmierlivému vyriešeniu sporu; žalobcovia tak boli nútení opakovane prežívať tragickú udalosť v súdnom konaní. Ohľadom úrokov z omeškania poukázali na aktuálnu rozhodovaciu prax Krajského súdu v Bratislave, ktorý úroky z omeškania priznáva. Dôvodom, pre ktorý poisťovne väčšinou nepristupujú k mimosúdnemu odškodneniu poškodených, môže byť aj to, že v minulosti súdy úroky z omeškania nepriznávali; poisťovne tak nemali ekvivalent sankcie úroku z omeškania. Súdna prax je ustálená aj v tom, že pokiaľ konanie vo veci odškodnenia záviselo od voľnej úvahy súdu, žalobcovia majú nárok na náhradu trov konania vo rozsahu 100%, pokiaľ boli úspešní čo do základu. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že akceptuje výsledky znaleckého dokazovania, v zmysle ktorých bol vinníkom dopravnej nehody vodič motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovanej. Vyjadrila ľútosť, že došlo k smrti nebohých A. a L. C., hoci je len poisťovateľom motorového vozidla, ktorým došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcov. Podľa jej názoru uplatňovaná výška nemajetkovej ujmy nebola v spore preukázaná. Žalovanej je známa aj judikatúra pri priznávaní úrokov z omeškania z nárokov vyplývajúcich z povinného zmluvného poistenia, avšak poukázala na to, že výška nemajetkovej ujmy sa nedá určiť napr. lekárskym posudkom resp. znaleckým posudkom na základe aspoň orientačného bodového ohodnotenia ako napr. pri bolestnom alebo sťažení spoločenského uplatnenia, kde sú stanovené aspoň zákonné mantinely na stanovenie takéhoto nároku; bolo by preto nespravodlivé, ak by mala byť zaviazaná aj na úroky z omeškania; tieto podľa jej názoru možno priznať až po právoplatnosti súdneho rozhodnutia, nepopierajúc pritom, že ide o rozhodnutie deklaratórne. Navrhla zohľadniť prípadnú mieru úspechu a neúspechu strán v prípade nároku na náhradu trov konania, poukazujúc na to, že nemajetková ujma nemá plniť sankčnú funkciu, čo sa vzťahuje aj na argumentáciu ohľadom úrokov z omeškania.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu a výsluchom žalobcov 1/ a 2/ (aj ako zákonných zástupcov žalobkýň 3/ a 4/), a žalobkýň 5/ a 6/.

10. Z úmrtného listu č. XX/XXXX v knihe úmrtí matričného úradu A. (č.l. 22 súdneho spisu) súd zistil, že dňa 23.04.2024 došlo v obci D. E. k úmrtiu L. C.. Z listu o prehliadke mŕtveho a štatistického hlásenia o úmrtí (č.l. 24-25 súdneho spisu) vyplýva, že príčinou úmrtia L. C. bola polytrauma, pričom išlo o náhodný úraz pri dopravnej nehode, ktorý utrpela dňa 23.04.2024 ako spolujazdkyňa v osobnom motorovom vozidle zn. B. K. pri zrážke s iným motorovým vozidlom. Z úmrtného listu č. XX/XXXX v knihe matričného úradu A. (č.l. 23 súdneho spisu) súd zistil, že dňa 23.04.2024 došlo v obci D. E. k úmrtiu A. C.. Z listu o prehliadke mŕtveho a štatistického hlásenia o úmrtí (č.l. 26-27 súdneho spisu) vyplýva, že príčinou úmrtia A. C. bola polytrauma, pričom išlo o náhodný úraz pri dopravnej nehode, ktorý utrpel dňa 23.04.2024 ako vodič osobného motorového vozidla zn. B. K. pri zrážke s iným motorovým vozidlom.

11. Výzvou na plnenie zo dňa 03.07.2024 (č.l. 17-20 súdneho spisu) si žalobcovia u žalovanej uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy na skutkovom základe a vo výške, v ktorej si nárok uplatnili i v predmetnom súdnom konaní. Žalovaná listom zo dňa 12.07.2024 (č.l. 28 súdneho spisu) žalobcom oznámila, že nárok vysporiada až na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, a to v súlade s platnými právnymi predpismi, ktorými je viazaná, najmä zákonom č. 381/2001 Z.z.

12. Uznesením B. M. C. N., odbor kriminálnej polície, zo dňa 23.04.2025, ČVS: B./O., konanie začaté uznesením zo dňa 23.04.2024 (č.l. 21 súdneho spisu), ku ktorému došlo na tom skutkovom základe, že dňa 23.04.2024 v čase približne o XX:XX hod. v územnom katastri obce D. E. na ceste č. F. na X,XX km došlo k zrážke osobného motorového vozidla zn. E. G., EČV: I., ktorého vodičom bol J. D., s osobným motorovým vozidlom zn. B. K., EČV: G., ktorého vodičom bol A. C. a v ktorom sa nachádzala i L. C. ako spolujazdec; k nehode došlo spôsobom, že vodič J. D. jazdiaci na osobnom motorovom vozidle zn. E. G. v smere od obce D. do obce D. E. na rovnej ceste prešiel z doposiaľ nezistených príčin do protismeru, kde sa zrazil s osobným motorovým vozidlom zn. B. K.; dopravná nehoda mala za následok usmrtenie oboch vodičov, t.j. vodiča J. D. a A. C., ako aj jeho spolujazdkyne L. C., bolo zastavené, nakoľko je trestné stíhanie neprípustné z dôvodu, že smeruje proti tomu, kto zomrel. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že osobou, ktorá dopravnú nehodu

zavinila a spôsobila, je nebohý J. D., čo vyplynulo predovšetkým zo znaleckého posudku dopravného inžiniera F. R. č. XX/XXXX, v ktorom je jasne uvedené, že vodič J. D. mal možnosť dopravnej nehode zabrániť, ak by venoval pozornosť situácii v cestnej premávke, včas spozoroval protijazdiace vozidlo zn. B. K., a nezačal predchádzať pred ním jazdiace vozidlo zn. S., k dopravnej nehode by neprišlo. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že vodič A. C. nemal možnosť zrážke vozidiel žiadnym spôsobom zabrániť. Vyšetrovateľ tak považoval za dostatočne preukázané, že skutku sa dopustil práve nebohý J. D., ktorý pri dopravnej nehode zomrel, z ktorého dôvodu je trestné stíhanie neprípustné. Znalecký posudok č. XX/XXXX, ktorý vypracoval F. M. R., (č.l. 86-181 súdneho spisu), žalobcovia predložili ako listinný dôkaz; jeho obsahom je i uznesenie B. M. C. N., odbor E. C. zo dňa 23.04.2024, ČVS: B./O., ktorým bol znalec pribratý; toto predložili žalobcovia aj samostatne ako listinný dôkaz (č.l. 181d-181f súdneho spisu). Zo záveru znaleckého posudku vyplýva, že nesprávnym prvkom techniky jazdy vodiča D. a technickou príčinou dopravnej nehody bola skutočnosť, že v dôsledku nedostatočného sledovania situácie v cestnej premávke začal vodič D. predchádzať pred ním jazdiace vozidlo zn. S., v čase, keď oproti jazdilo vozidlo zn. B. vodiča C., na ktoré reagoval neskoro, čím vodič D. pri predchádzaní ohrozil protijazdiace vozidlo B. v dôsledku čoho prišlo k zážke vozidiel; nesprávnym prvkom techniky jazdy vodiča D. bola aj jeho rýchlosť jazdy pred nehodou 112 km/h +- 10 km/h, čím vodič D. prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy 90 km/h. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že spôsob a technika jazdy vodiča C. bola správna, vodič jazdil vo svojom jazdnom pruhu, reagoval na kolíznu situáciu včas intenzívnym brzdením; vodič C. nemal technickú možnosť zabránenia vzniku dopravnej nehody. Zo záznamu dopravnej nehody B. T. F. O. N. zo dňa 24.04.2024, č. B./O. (č.l. 181a-181c súdneho spisu) vyplýva, že príčinou dopravnej nehody bol nesprávny spôsob jazdy po nesprávnej strane, pričom ako zodpovedný subjekt je označený J. D..

13. Žalobkyňa 1/ v čestných vyhláseniach (č.l. 32-35 súdneho spisu) uviedla, že rodičia spolu mali šťastný a krásny život, spolu boli na tomto svete a spolu aj odišli. Otec bol láskavý a pracovitý človek. Keď boli so sestrou malé, pracoval v Rakúsku, aby si mohli postaviť dom, od nikoho nič nedostali; neskôr pracoval v Nemecku, v Čechách, chodil na týždňovky. Vždy bol k nim dobrý, nekričal na nich a nikdy ich nezbil. Mama chcela, aby mali so sestrou možnosť študovať. Mama milovala kvety, záhradu. Rodičia si kúpili prvé a aj posledné auto B. K., otec sa oňho pekne staral, rád na ňom jazdil, bol pozorný šofér, bez nehody a bez pokuty. Rodičia od nich bývali o dve ulice ďalej, boli každý deň spolu. Pracuje na zmeny, do dennej služby chodí zavčasu ráno a domov až večer, manžel cestuje každý deň do I.. Ráno o XX:XX hod. prichádzali aj s mamou k nim domov, k ich dcéram, nakoľko ona s manželom odchádzajú o XX:XX hod. do práce; vnučkám priniesli čerstvé rožky a spravili desiatu, odviezli ich do školy aj zo školy; jedna dcéra chodí na gitaru do susednej dediny, aj tam ju otec vozil a čakal na ňu, teraz v tom už nebude môcť pokračovať; od septembra mal voziť aj mladšiu dcérku na klavír. Vždy jej hovorili, že deti môžu byť celé leto u nich; teraz nevie, čo s nimi budú robiť, 2 týždne má dovolenku ona, 2 týždne manžel, 1 týždeň budú v tábore a nevedela, čo ostatné dni. S manželom ani nemôžu ísť niekam spolu s deťmi, musia si to rozdeliť. Ona je onkologická pacientka a často navštevuje lekárov; na kontroly chodieva do I. a nakoľko nie je dobrý šofér, vozieval ju otec, chodieval s ňou aj do U. na infúzie ako doprovod. Rodičov veľmi trápilo, keď sa dozvedeli o jej chorobe, pomáhali ako vedeli a chceli ešte viac. Otec sa snažil sa pomôcť s domom, s deťmi, v záhrade, mama chcela, aby si oddýchla po nočnej, pozvala ich na obed, starala sa o záhradu. Cíti prázdno z bolesti zo straty otca a mamy, ktorých veľmi milovala, tá bolesť sa nedá utíšiť, cíti sa slabá, cíti strach, zármutok a úzkosť.

14. Žalobca 2/ v čestnom vyhlásení (č.l. 36-37 súdneho spisu) uviedol, že keď sa oženil, bývali u svokrovcov, bývali u nich 6 rokov a cítil sa u nich ako doma. Vždy spolu dobre vychádzali, navzájom si pomáhali a nikdy nemali nezhody. Keď chodili do práce, pomáhal im okolo domu, svokru vozieval do práce, keď jej nešiel autobus. Keď sa im narodili dcérky, boli stále so svojimi starými rodičmi. Raz im prišiel do cesty dom, ktorý išli pozrieť a nakoniec ho kúpili, že ho možno potom predajú. Svokrovci boli smutní, že postavili veľký dom a oni odchádzajú. Zvykli si ale bez nich, boli kúsok od seba a boli každý deň spolu, mali svoj kľud, ale naďalej si pomáhali, hlavne svokrovci im s deťmi denno-denne, do školy, zo školy, cez prázdniny. Deti sú malé a nevedel, ako to bez ich pomoci zvládnu. Chodí do práce o 05:00 hod. do Bratislavy, svokrovci chodili ráno k deťom, teraz je to veľmi náročné, manželka chodí na zmeny, tak sa pri nich striedajú. Chodieva aj na služobné cesty, čo je teraz tiež problém, manželka vtedy musí mať dovolenku.

15. Žalobkyňa 5/ v čestnom vyhlásení (č.l. 29-31 súdneho spisu) uviedla, že je prvorodenou dcérou zosnulých rodičov, ktorí odišli nečakane a krutým spôsobom. Mama jej a sestre dala všetko, čo ona

sama nemohla mať, dbala na to, aby boli vzdelané. Mali krásne detstvo, nič im nechýbalo. Otec sa o nich príkladne staral, pracoval tvrdo, aby sa mali dobre. S mamou postavili dom, v ktorom žili takmer celý život, neskôr aj so svojimi rodinami. Keď stavala dom ona, otec tam trávil všetok svoj čas a pomáhal so všetkými prácami aj finančne, bol veľmi zručný. Keď potrebovali, zobral si voľno a odviezol ich kam bolo treba. Keď sa jej narodila dcéra, rodičia ju brali ako svoju ďalšiu dcéru, trávili s ňou všetok voľný čas, dcéra na nich bola veľmi naviazaná. Mama ju naučila piecť, otec ju naučil bicyklovať a iné; vnúčatá viedli k folklóru. Rodičia boli na každom vystúpení jej dcéry, v škôlke, škole alebo baletnej škole. V nedeľu mávali spoločné obedy s celou rodinou. Otec bol ukážkový šofér, nikdy nedostal žiadnu pokutu. Počas covidu sa chodili previezť 80 km okolo ich domu, len aby sa videli, alebo im rodičia priviezli napečené koláče a nechali im ich pred dverami. Po večerných správach si s rodičmi telefonovali, riešili, aký mali deň, čo robili. Teraz sa nemá s kým poradiť, nemá komu zavolať, chodí sa s rodičmi rozprávať už len na cintorín. Nikomu nepraje, aby posledné chvíle s milovanými rodičmi boli tie, že ich vidíte na ceste v čiernom vreci nedôstojne ležať pri ceste. Je smutné otvoriť ich dom, ktorý je prázdny.

16. Z článku zo dňa 24.04.2024 (č.l. 40-41 súdneho spisu) vyplýva, že o predmetnej dopravnej nehode informovali médiá; o nebohých sa vyjadril starosta obce D., že išlo o pohodových a dobrých ľudí, obaja už boli na dôchodku, majú u nich dcéru s vnúčatami a chodili im pomáhať so všetkým; je to pre všetkých hrozné nešťastie.

17. Na č.l. 42-49 sú rodinné fotografie žalobcov s nebohými.

18. Z listu žalobkyne 4/ (č.l. 50a súdneho spisu), vyplýva, že maloletá žalobkyňa napísala list starým rodičom, v ktorom uviedla, že jej chýbajú a aby pozdravili babku V. a prababky a pradedkov. Zároveň babku poprosila, aby jej napísala recept na šamránky, ak sa jej bude dať. Starých rodičov tiež poprosila, aby jej odpísali.

19. Z lekárskej správy zo dňa 22.07.2024 (č.l. 50 súdneho spisu) vyplýva, že matka žalobkyne 4/ dňa 16.05.2024 kontaktovala psychologickú ambulanciu A. M. W. po acut. traume náhlej straty oboch starých rodičov pri autonehode blízko ich domova spred 2 týždňov; ako prišlo leto a čas klasicky tráveného voľného času u starých rodičov, matka u dcéry pozorovala izoláciu aj v rámci domova, zníženú komunikáciu, smutnú náladu, zníženú chuť do jedla, odmieta ísť von s kamarátmi, počas rozhovoru o starých rodičoch zadrží potlačené emócie, len kývne hlavou. Žalobkyňa 4/ priznala smutnú náladu, nemá chuť sa stretávať s kamarátmi, najradšej trávi čas sama kreslením, ručnými prácami, hraním na gitare a pod. Z lekárskej správy vyplýva, že osobnosť je detská, vo vývoji s aktuálne prebehlým obrazom adaptačnej poruchy s prítomnou ľahkou depresívnou sympt. reaktívne aktivovanou letným obdobím kedy najviac času trávili deti so starými rodičmi a vcelku zatiaľ dobre zvládacími mechanizmami osobnosti. V rámci odporučenia je uvedené, že matka aj dcéra terap. vedené k zvládnutiu smútku či rozšíreniu kompenzačných možností k jej zvládnutiu.

20. Z e-mailovej komunikácie zo dňa 17.10.2025 (č.l. 229 súdneho spisu) vyplýva, že strany sporu v priebehu konania mimosúdne rokovali, pričom žalovaná navrhla urovnanie spôsobom, že žalobkyni 1/ zaplatí XX.XXX eur, žalobkyni X/ XX.XXX eur, žalobkyniam 3/, 4/ a 6/ každej XX.XXX eur a zároveň zaplatí aj úrok z omeškania vo výške 9,25 % z príslušných súm od 31.07.2024 do 03.11.2025 a trovy právneho zastúpenia.

21. Z výsluchu žalobkyne 1/ súd zistil, že je dcérou nebohých. Od starostu sa dozvedela, že rodičia mali autonehodu a musí prísť pre veci, bola vtedy po nočnej službe. Keď prišli na miesto, videla ich, ako tam ležia na zemi. Musela ísť aj pre deti a povedať im, že pre nich už neprídu starí rodičia; deti boli hladné a musela sa o ne postarať, nemohla si ľahnúť. Po nehode mala týždeň dovolenku, ale potom musela ísť do práce a ďalej fungovať. je onkologická pacientka, chodí na pravidelné kontroly, lekár jej povedal, že stres a extrémna psychická záťaž, únava, vyčerpanosť, sú najväčší nepriateľ, nebrala žiadne lieky na ukľudnenie, chcela tú bolesť prežiť s jasnou mysľou, nemohla spať, do noci premýšľala, že čo a ako ďalej, narušil sa jej menštruačný cyklus, nelieči sa u psychiatra ani u psychológa. Prežili spolu 42 rokov. Rodičia im každý deň pomáhali s deťmi, lebo s manželom pracujú na zmeny a nestíhajú to, vystrojili ich do školy, vyzdvihli ich zo školy, vozili ich na krúžky, teraz deti už nemôžu chodiť na všetky krúžky, deti boli u nich, keď boli choré, brali ich k lekárom, deti u nich mali detskú izbu, mali tam aj zvieratká, ale tie po smrti rodičov rozdali lebo nemali čas sa o ne starať, trávili s nimi bežný deň, prázdniny, chodili na zmrzlinu, do kina, deti tam aspoň raz za týždeň aj spávali, v ich dome vyrastali. Stretávali sa každý deň,

niekedy si len prestriedali deti, niekedy si posedeli, porozprávali sa, chodili spolu na výlet, na prechádzky, bicyklovali sa, pomáhali si so všetkými prácami, boli spolu stále. Deti by chceli chodiť na tanečnú do N., čo je 3x do týždňa, ale oni to sami nestíhajú, lebo sa nevedia s manželom prestriedať, chceli by aj viaceré krúžky a majú potom rodičom za zlé, že nemôžu. S manželom sa teraz striedajú pri deťoch, ale je to pre nich časovo náročné; ťažko sa im pokrývajú prázdniny. Majú aj druhých starých rodičov, svokrovcov, ale sú chorí a nevládzu, chcú im pomôcť, ale zdravotne už nemôžu. Najviac im pomáhajú kamaráti - susedia z ulice, vezmú deti niekedy zo školy, mamina sestra sa snaží pomôcť, ale má svoje problémy, zvažovali aj opatrovateľku cez prázdniny, ale snažia sa to s manželom zvládnuť. Deti si smrť starých rodičov nedajú vysvetliť, stále čakajú, že sa vrátia, vyrábajú im darčeky. Chodí každý deň na cintorín, má to po ceste na dom k rodičom, zapáli sviečku a nosí kvety, stará a o ich hroby, aj deti chodia na cintorín, aj samé, stále si myslia, že keď im položia na hrob veci, že si ich babka s dedkom zoberú. Na Vianoce nehľadajú darčeky, ale chcú babke a dedkovi odniesť darčeky. S dcérkou A. vyhľadala psychologickú pomoc, lebo sa uzatvárala do seba, nerozprávala sa s deťmi v škole, nechcela sa s nimi stretávať, hrať sa, len si kreslila. Druhá dcérka, E., 3 dni po ich smrti stále spala, nemohla ísť nikam, mala vtedy 8 rokov, plače aj doteraz. Žalobkyňa 1/ chodí stále kontrolovať aj ich dom, či je všetko v poriadku a postarať sa o čo treba, v lete tam chodia s deťmi spávať. Neboli na nich finančne závislí, ale na pomoc s deťmi áno, nakupovali im, brávali ich na výlety. Poberá mzdu XXXX-XXXX eur v čistom, s manželom majú dom, ktorý si kúpili, dom majú na úver, má staré auto, dom po rodičoch zdedili. 5 rokov po svadbe s manželom bývali u rodičov, neskôr kúpili dom v blízkosti – o dve ulice ďalej, na pešiu vzdialenosť asi 7 minút. V roku 2017 sa odsťahovali od rodičov, tužili mať svoj vlastný dom, u rodičov boli spokojní, ale bola príležitosť a možnosť kúpiť dom, bolo to lacné, schválili im úver, bola to dobrá kúpa, možno raz aj pre deti, bola to nová ulica, nové vystavané domy, mladí, deti tam mali spolužiakov, kamarátov, otec veľmi plakal, keď odchádzali; dôvodom sťahovania neboli akékoľvek zlé vzťahy, jej manžel sa u jej rodičov cítil dobre, mali výborné vzťahy. Otec im chodil pomáhať na dom, postrihať stromčeky a pod., s manželom stavali spolu plot, chceli postaviť garáž. Mala ich nablízku, vedela, že sa o nich môže postarať, keď budú slabí a chorí. Dala by všetko za to, aby sa s nimi mohla aspoň rozlúčiť, keby ich mohla aspoň na minútu ešte vidieť, žiadne peniaze jej nenahradia rodičov. Peniaze by však využila pre svoje deti, na ich budúcnosť a vzdelanie, na promócie, svadbu, aj by im povedala, že to je od babky a deda; prípadne aj na opravu ich rodičovského domu.

22. Žalobca 2/ v rámci výsluchu uviedol, že keď sa s manželkou zobrali, bývali u jej rodičov, u svokrovcov, rozumeli si, spoločne sa starali o dom, záhradu, svokrovci v tej dobe ešte pracovali, on chodieval na týždňovky, svokra robila na zmeny a on ju zvykol vozievať do práce. Keď sa im narodili deti, svokrovci im pomáhali, radi nakupovali, vždy niečo priniesli aj deťom, oblečenie, sladkosť alebo hračku, svokra sa tešila, keď mohla kočíkovať. Svokru poznal väčšiu polovicu jeho života. Keď sa mala narodiť druhá dcérka, naskytla sa im príležitosť kúpiť dom, boli ho pozrieť, páčil sa im, tak ho kúpili, ale trvalo ďalšieho polroka, kým sa nasťahovali, lebo bolo treba veľa vecí dokončiť. Svokor im s tým pomáhal, aj po nasťahovaní, všetko robili spolu, chodníky, ploty; svokor bol majster, vedel a mal aj miešačku; svokra ich zvykla volať na obed, alebo im len doniesla obed. Chceli si vyskúšať, aké to je bývať sami, už mali nejaký ten vek, bolo tam viacero faktorov, prečo zvážili túto možnosť. Keď manželka začala pracovať, svokra išla v krátkom čase do dôchodku, neskôr aj svokor, takže im pomáhali s deťmi, brali ich do škôlky, školy. Svokra prišla ráno o X, počkala kým prišla manželka z práce, deti vystrojila a vzala ich kam bolo treba. S nebohými sa stretávali na dennej báze, bývali v jednej dedine, cestou z práce prechádzal okolo, zastavil sa tam vždy cestou, chodili aj na prechádzky. Posledných pár rokov ich vozili do školy zo školy, dali im jesť, učili sa s nimi. Ich smrť im značne skomplikovala život, či už samotnou neprítomnosťou, ale aj z hľadiska pomoci. Po ich smrti bol doma, kým sa povybavovali všetky veci, truhle, pohreb, cintorín a iné. Zmenil sa im život, s manželkou sa teraz musia naháňať kvôli práci, aby stíhali riešiť deti, nemá sa s deťmi kto pohrať tak, ako sa s nimi hrávali starí rodičia, svokru zvykli deti česať, vytvárali jej všelijaké účesy. Svokra staršiu dcéru zaúčala do kuchárskeho remesla, brali deti na nákup, hrávali spoločenské hry, mladšia sa hrávala na pani učiteľku a skúšala svokru ohľadom toho, čo prežila v škole. Chodí na cintorín každú nedeľu, keď idú z kostola; väčšinou sa tam zastavia zapáliť sviečku aj s deťmi, keď chodia na prechádzky. Každá z dcér to prežívala po svojom, A. nepustila zo seba nič, zo začiatku plakala, potom bola len ticho, E. sa vyplakala, vždy keď niekto zazvonil, pozerala, či neprišli babka s dedkom; často ich spomínajú. Zarába X.XXX eur v čistom, dennodenne cestuje do I., takže nejaká časť z toho ide na pohonné hmoty, majú hypotéku, manželka má auto z roku 2008, on má auto z roku 2014.

23. Z výsluchu žalobkyne 5/ súd zistil, že je dcérou nebohých. Mama nemohla chodiť na školu, na akú chcela, a preto chcela aby boli ony vzdelané; trvala na tom, s deťmi sa učila, aby im dala to, čo ona

nemohla mať, aj materiálne. Žila s rodičmi v ich dome asi 35 rokov, potom sa s dcérou odsťahovali do svojho, ale v tej istej dedine; navštevovali sa každý deň, rodičia sa starali o jej dcéru, vozili ju do školy na krúžky, robili s nimi úlohy, vozili ju k lekárom, aj tam spávala. Z rodičovského domu sa odsťahovala do iného domu v rovnakej obci, lebo ako každá mladá rodina sa chceli osamostatniť, aj tak ale boli každý deň u rodičov alebo oni u nich. Keď sa presťahovali do Bratislavy, ani raz nevynechali vystúpenie dcéry. Počas covidu boli rodičia smutní, len sa chodili previezť autom tam a naspäť, aby ich aspoň videli, vystúpili, zakývali si, alebo oni im zazvonili pod bytom, že im nechali koláče. Stretávali sa pravidelne, chodili tam na obed každý týždeň, aj pomôcť im do záhrady, u nich sa všetci stretávali. Keď sestra ochorela, mama z toho bola úplne zrútená, chcela aj predať dom, aby jej mohla pomôcť. Keď bývali v jednej dedine, stretávali sa denne, neskôr, keď sa odsťahovali, minimálne sa stretávali cez víkend, dcéra tam trávila všetky prázdniny. Volávali si každý deň, aj pondelok pred nehodou, osobne sa videli minimálne raz za týždeň a viac dní počas sviatkov. V D. býva aj mamina sestra s manželom, aj otcovho brata manželka (teta). O nehode sa dozvedela od sestry, ktorá jej volala a povedala jej, čo sa stalo; bežala domov z práce, išli tam, sestra im stihla dať aspoň krížik na čelo, žalobkyňa 5/ rodičov videla už v čiernych vreciach, čo by nikomu nepriala. Po smrti nechala dcéru doma, povedala jej, čo sa stalo, ona potom odišla; je uzavretá, čo sa tohto týka, mala starých rodičov veľmi rada. Žalobkyňa 5/ potom ostala u sestry, stále niečo vybavovali, chodila domov len na večer postarať sa o dcéru, susedia im nosili jedlo, ale ani im nechutilo jesť, zobrala si dovolenku a dostala aj mimoriadne voľno, kým sa nespamätá, ale povedala si, že nemôže plakať a pozerať sa do steny, tak asi po 2 týždňoch išla do práce. Vyhľadala lekársku pomoc, má predpísané lieky na upokojenie a úzkosť, ktoré pravidelne užíva, predpísal jej ich psychiater doc. N.; potreba nastala až po dopravnej nehode. Fyzicky zdravotné problémy nemá, musela sa starať o dcéru, niekedy nemôže zaspať a rozmýšľa nad všetkým, niekedy zaspí hneď. Mama chcela byť pochovaná s jej mamou, čo jej splnili, majú hrob s kvetmi, nie s ťažkým kameňom. Raz za týždeň si berie dovolenku alebo home office, aby mohla ísť poliať na cintorín kvety, alebo do záhrady, aj keď je tam už len tráva, aj o tú sa treba starať; prvý rok keď zomreli, museli sa o všetko starať, aj o zvieratká, tie museli porozdávať. Chodieva sa starať aj o deti jej sestry, raz za týždeň je tam s nimi. Chodieva na cintorín pravidelne, stará sa, objednáva kvety, robí z toho ikebany; zapaľuje sviečku aj na virtuálnom cintoríne. Od smrti sa zmenilo veľa, nemajú sa s kým poradiť, volala s nimi každý deň, stále ma uložené ich čísla v telefóne, mamine tel. číslo dali E., otcove je zrušené; má pocit, že nikoho nemá, aj keď má sestru a dcéru; aj deti sú nesústredené, A. je duchom neprítomná. Keď príde na cintorín, stále tam majú od detí nejaký obrázok. Jej dcéra sa s ňou o tom nechce rozprávať, má blok, stále dúfa, že to nie je pravda, že sa to nestalo; možno je to tým vekom, že je v puberte. Zastavili sa aj na dome a na cintoríne deň pred pojednávaním, na rodičovskom dome dcéra nechala oznamko o maturite. Bola na nich naviazaná, niekedy babke hovorila aj mama. Žalobkyňa 5/ je rozvedená od roku 2017. Zdedila polku domu, je zamestnaná, zarába XXXX eur v hrubom plus osobné ohodnotenie, ktoré môže a nemusí byť do výšky 100 %, je sebestačná. Peniaze by využila pre dcéru na štúdium, chcela by študovať na zahraničnej škole.

24. Žalobkyňa 6/ je vnučkou nebohých. V rámci výsluchu uviedla, že so starými rodičmi trávila veľa času, hlavne keď bola malá, brávali ju do školy aj zo školy, učili sa s ňou, chceli aby boli deti čo najviac vzdelané, bývali u nich s rodičmi, neskôr sa odsťahovali na druhý koniec dediny. Mama pracovala v I., babka musela skôr ráno vstať, babka ju naučila piecť, pomáhala jej na záhradke, kreslili si, pomáhala jej so všetkým, chodila do tanečného súboru, babka mala rôzne kroje, obliekali ju. Rodičia sa rozviedli, s mamou sa presťahovali do I. a nemala už príležitosť s nimi tráviť toľko času; chodievali tam ale pravidelne na obedy a stretávali sa na každý sviatok, trávila u nich polovicu prázdnin, starí rodičia chodili na každé jej vystúpenie baletu. Chodila k nim na prázdniny, chodili sa spolu kúpať, ona im pomáhala v záhrade, strihala stromčeky, piekli torty, boli ochotní s ňou piecť aj o 12 v noci, na obed s dedkom pozerali v telke politické diskusie, lúštili krížovky, trávili čas v obývačke, rozprávali sa. Mala s nimi veľmi dobrý vzťah, okrem rodičov pre ňu boli najbližší ľudia. Deň pred nehodou bol bežný, učila sa do školy, v piatok predtým bola na kurze vyrábania rôznych terárií s kvetinkami, chcela to dať babke, ale nestihla. O smrti sa dozvedela od mamy po škole doma, nevedela čo má robiť, išla k najlepšej kamarátke. Má problémy so spánkom, zatiaľ to nijak neriešila a nemá ani žiadne lieky; problémy začali po úmrtí starých rodičov. Na školské povinnosti úmrtie nemalo vplyv, snažila sa mať čo najlepšie známky, udržať si aspoň tam stabilitu. Robila si aj vodičský preukaz, ale odvtedy má celkovo problém so šoférovaním. Celá rodina sa po smrti uzavrela, všetci to nejak prežívajú, ale snažia sa spolu tráviť čas, chodia jej na vystúpenia, mama aj ona sa snaží pomáhať krstnej s deťmi, boli spolu v Prahe na výlete, keď si už nikto nemohol zobrať dovolenku. Na cintorín chodí vždy, keď ide k otcovi, ktorý býva v rovnakej dedine, alebo keď idú

na návštevu ku krstnej mame, naposledy tam bola deň pred pojednávaním. Doteraz je jej ľúto, že jej starí rodičia neboli na stužkovej. Dala by hocičo, aby tu mohli byť s nimi.

25. Súd nevykonal dokazovanie výsluchom maloletých žalobkýň 3/ a 4/, nakoľko s ohľadom na ich vek, dbajúc na ich najlepší záujem, dospel k záveru, že nie je vhodné tieto osobne vypočúvať v konaní k okolnostiam ujmy im spôsobenej smrťou ich starých rodičov. Súd mal za to, okolnosti, ktoré súd posudzuje vo vzťahu k nemajetkovej ujme pozostalých po obetiach dopravnej nehody, môže posudzovať a dostatočne vyhodnotiť z výsluchov žalobcov 1/ a 2/ ako ich rodičov a zákonných zástupcov; strany sporu voči takémuto postupu súdu nemali žiadne námietky. Súd nevykonal dokazovanie ani vyžiadaním a pripojením vyšetrovacieho spisu B. C. N., ČVS: B./O., nakoľko uvedené považoval za nadbytočné najmä s ohľadom na neskôr predložené dôkazy (znalecký posudok č. XX/XXXX, uznesenie o zastavení trestného stíhania), z ktorých nepochybne vyplynulo, že dopravnú nehodu zavinil poistenec žalovanej; žalovaná po predložení týchto svoju pasívnu vecnú legitimáciu ďalej v konaní už nespochybňovala a na vykonaní dokazovania vyžiadaním a pripojením trestného spisu netrvala.

26. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

27. Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

28. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

29. Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

30. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu vrátane inej ujmy spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

31. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené a preukázané nároky na náhradu škody na zdraví, inej ujmy a nákladov pri usmrtení.

32. Podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody vrátane inej ujmy uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať; ak ide o škodu vrátane inej ujmy spôsobenú motorovým vozidlom jazdnej súpravy tvorenej ťažným vozidlom a prípojným vozidlom, poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody vrátane inej ujmy priamo voči poisťovateľovi, ktorý poistil prípojné vozidlo, ak ťažné vozidlo nie je možné identifikovať. Poistený má právo, aby mu poisťovateľ nahradil vyplatenú sumu náhrady škody vrátane inej ujmy poškodenému v rozsahu, v akom by bol poisťovateľ povinný vyplatiť poistné plnenie poškodenému.

33. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

34. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

35. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

36. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie č. 87/1995 Z.z.“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

37. V konaní nebolo sporné, že dňa 23.04.2024 došlo k dopravnej nehode, v dôsledku ktorej zomreli A. C. a L. C.. Dopravnú nehodu zavinil vodič J. D. osobným motorovým vozidlom povinne zmluvne poisteným u žalovanej. Sporným nebol ani základ nároku žalobcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch; sporná bola uplatnená výška náhrady nemajetkovej ujmy a nárok na úrok z omeškania.

38. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že konaním poistenca žalovanej, ktorý zavinil dopravnú nehodu, pri ktorej zomreli príbuzní žalobcov, došlo k zásahu do osobnostných práv žalobcov, a to k zásahu do ich práva na súkromie, ktorého súčasťou je aj právo na rodinný život, zahrňujúce najmä citové, sociálne a morálne väzby s blízkymi príbuznými. Uvedený neoprávnený zásah zakladá v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou všeobecných súdov právo žalobcov domáhať sa ochrany osobnosti podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Nemajetková ujma je psychickou kategóriou, ktorú nemožno exaktne preukázať; túto je potrebné hodnotiť z pohľadu, či by aj iná fyzická osoba v danom čase a mieste v obdobnej situácii ujmu vnímala. Vzhľadom na intenzitu zásahu do osobnostných práv žalobcov, akým bezpochyby strata blízkeho človeka je, sa morálne zadosťučinenie javí ako nedostatočné. Strata blízkej osoby je jednou z najväčších strát, aké človeka môže v živote stretnúť, a preto má súd za to, že sú splnené podmienky pre uplatnenie finančnej satisfakcie.

39. V prípade náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je potrebné zohľadniť rozhodovacou praxou všeobecných súdov ustálené kritériá na strane poškodenej, ako aj na strane zodpovednej osoby. Na strane poškodenej osoby súd musí v zásade zohľadniť intenzitu vzťahu medzi pozostalými a zosnulým, ich vek, hmotnú alebo inú závislosť pozostalých od zomrelého, poskytnutie inej formy satisfakcie pozostalým, prípadne iné špecifické okolnosti. Na strane zodpovednej osoby, je potrebné zohľadniť jej postoj k udalosti, dopad udalosti na jej duševnú sféru, majetkové pomery, mieru zavinenia, spoluzavinenie usmrtenej osoby a iné; uvedené kritériá na strane škodcu sa však uplatnia len vtedy, ak mali súčasne vplyv na vnímanie ujmy poškodených osôb. Výška náhrady nemajetkovej ujmy tiež musí zodpovedať zásade proporcionality, t.j. aby pre poškodenú osobu nepredstavovala neprimeraný spôsob obohacovania sa, a preto by mala zohľadňovať i aktuálnu rozhodovaciu prax všeobecných súdov a odrážať všeobecne zdieľané predstavy o spravodlivosti. Konkrétna výška náhrady nemajetkovej ujmy však vždy bude závisieť od posúdenia individuálnych a jedinečných okolností každej prejednávanej veci, a preto súdom priznaná náhrada nemajetkovej ujmy v jednom prípade, nemôže byť sama o sebe pravidlom ohľadom výšky náhrady pri iných prípadoch, keďže rozsah vzniknutej nemajetkovej ujmy nemožno exaktne kvalifikovať ani vyčísliť. Primárnou funkciou náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je funkcia satisfakčná, ale je tu aj funkcia preventívno-sankčná, ktorú by relutárna náhrada mala plniť z hľadiska špeciálnej a generálnej prevencie (k tomu aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. XXXX/XXX/XXXX; rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. F. X. XXX/XXXX).

40. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že smrťou dcéry žalobcov bola náhlym a neočakávaným spôsobom narušená celistvosť rodiny, pričom uvedené nepochybne spôsobilo nenapraviteľnú ujmu na strane žalobcov. V konaní súd zohľadnil kritériá na strane zodpovednej osoby a na strane poškodených žalobcov. Z uznesenia B. M. C. N., odbor kriminálnej polície, zo dňa 23.04.2025, ČVS: B./O., ako aj zo znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 22.08.2024, vypracovaného F. M. R., mal súd preukázané a v konaní nebolo ani sporné, že dopravnú nehodu zavinil J. D.; nesprávnym prvkom techniky jazdy vodiča D. a technickou príčinou dopravnej nehody bola skutočnosť, že v dôsledku nedostatočného sledovania situácie v cestnej premávke začal vodič D. predchádzať pred ním jazdiace vozidlo zn. S., v čase, keď oproti jazdilo vozidlo zn. B. vodiča C., na ktoré reagoval neskoro, čím vodič D. pri predchádzaní ohrozil protijazdiace vozidlo B. v dôsledku čoho prišlo k zrážke vozidiel; nesprávnym prvkom techniky jazdy vodiča D. bola aj jeho rýchlosť jazdy pred nehodou 112 km/h +- 10 km/h, čím vodič D. prekročil najvyššiu dovolenú rýchlosť jazdy 90 km/h; spôsob a technika jazdy vodiča C. bola správna, vodič jazdil vo svojom jazdnom pruhu, reagoval na kolíznu situáciu včas intenzívnym brzdením; nehode logicky zabrániť nemohla ani L. C. ako jeho spolujazdkyňa. Vodič J. D., ktorý nehodu

zavinil, pri tejto rovnako zomrel; postoj vinníka k udalosti, dopad udalosti na jeho duševnú sféru, či jeho majetkové pomery, z dôvodu jeho úmrtia nie je možné posudzovať; rovnako neprichádza do úvahy ani prípadná možnosť poskytnutia ospravedlnenia z jeho strany ako morálnej satisfakcie pre žalobcov. Trestné stíhanie bolo zastavené z dôvodu jeho neprípustnosti, nakoľko vinník nehody zomrel. Medzi zomrelými účastníkmi dopravnej nehody neboli zistené a ani tvrdené žiadne vzťahy. Nebohí boli v čase smrti v dôchodkovom veku – L. C. mala XX M. a A. C. XX rokov. Žalobkyňa 1/ mala čase ich smrti XX rokov; žalobca 2/ XX rokov; žalobkyňa 3/ X rokov; žalobkyňa 4/ XX rokov; žalobkyňa 5/ XX rokov a žalobkyňa 6/ XX rokov. V čase smrti L. a A. C. s nimi žalobcovia nebývali v spoločnej domácnosti a neboli na nich ani finančne závislí. Nebohí nemali žiadne vážne zdravotné problémy, boli samostatní, aktívni a žalobcom vypomáhali, kde bolo treba; najmä rodine žalobcov 1/ až 4/. Žalobcovia 1/ a 2/ boli na pomoc nebohých, najmä pokiaľ išlo o starostlivosť o maloleté žalobkyne 3/ a 4/ z dôvodu ich práce na zmeny, odkázaní a po ich smrti je pre nich náročné časovo pokryť všetky povinnosti s tým spojené. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že medzi nebohými a žalobkyňami 1/ a 2/ boli bežné dobré rodinné vzťahy, nevymykajúce sa iným dobrým a blízkym vzťahom dospelých detí s ich rodičmi, avšak zintenzívnené tým, že žalobkyne s rodičmi aj v dospelom veku so svojimi rodinami žili dlhší čas v spoločnej domácnosti a v prípade žalobkyne 1/ boli vzťahy v posledných rokoch zintenzívnené každodenným kontaktom a jej odkázanosťou na pomoc rodičov ohľadom starostlivosti o jej deti. Medzi nebohými a žalobkyňami 3/, 4/ a 6/ boli dobré a blízke vzťahy nevymykajúce sa iným dobrým a blízkym vzťahom medzi vnúčatami a starými rodičmi, avšak aj tieto boli zintenzívnené tým, že so starými rodičmi dlhší čas žili v spoločnej domácnosti a trávili s nimi veľa času počas bežných dní, keď ich rodičia boli v práci. Napokon, pokiaľ išlo o vzťah medzi žalobcom 2/ a nebohými, aj v tomto prípade mal súd za to, že išlo o bežný dobrý vzťah medzi zaťom a svokrovcami, rovnako zintenzívnený dlhoročným spolužitím v jednej domácnosti a odkázanosťou na pomoc so starostlivosťou s deťmi. Ujma pozostalých bola v danom prípade zintenzívnená i tým, že prišli o dve blízke osoby naraz. Žalobcovia počas pojednávania a výsluchov žalobcov viditeľne potláčali silné emócie, žalobkyňa 1/ počas opakovane nemohla udržať spontánny plač, rovnako ani žalobkyne 5/ a 6/.

41. Súd prihliadol i na aktuálnu rozhodovaciu prax všeobecných súdov v obdobných prípadoch, t.j. zameral sa na prípady priznanej nemajetkovej ujmy žalobcom ako deťom, vnúčatám a zaťovi/neveste, ktorým bolo do osobnostných práv zasiahnuté smrťou ich rodičov, starých rodičov alebo svokrovcov. Rozsudkom Okresného súdu Humenné zo dňa 08.04.2024, sp. zn. XXX/X/XXXX-XXX, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 14.07.2025, sp. zn. XXX/XX/XXXX, bolo deťom nebohej matky priznaných po XX.XXX eur každému, s prihliadnutím na skutočnosti, že deti s matkou nežili v spoločnej domácnosti, avšak boli neustále v kontakte a pomáhali si; nebohá matka v čase dopravnej nehody napriek vyššiemu veku netrpela žiadnym závažným ochorením; poskytovala opateru i vnúčatám. Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 19.04.2023, sp. zn. XXX/XX/XXXX, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.01.2024, sp. zn. XXX/XXX/XXXX, bolo plnoletému synovi (23 rokov) priznaných 20.000 eur a maloletej dcére XX.XXX Q.; nebohý otec bol osobou vyššieho veku (70 rokov) v dobrej fyzickej kondícii, bol plne aktívny; plnoletý syn s ním nežil v spoločnej domácnosti, študoval, avšak bol naňho odkázaný. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 20.12.2023, sp. zn. XX/XX/XXXX, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27.02.2025, sp. zn. XXXX/XX/XXXX, bolo deťom nebohého otca priznaných každému XX.XXX Q.; išlo o maloleté deti finančne a starostlivosťou naňho odkázané a žijúce s ním v spoločnej domácnosti; súd prihliadol na spoluzavinenie nebohého v rozsahu 20 %. Rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 08.11.2022, sp. zn. XXX/XX/XXXX, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.04.2024, sp. zn. XXX/XX/XXXX, bolo dcéram nebohej matky priznaných každej po 7.000 eur; nebohá matka mala v čase smrti 70 rokov, napriek vysokému veku bola aktívna, dcéry s ňou nebývali v spoločnej domácnosti a neboli na ňu odkázané, venovala sa vnúčatám; súd zohľadnil aj dodatočné ospravedlnenie vodičky, ktorá zavinila nehodu. Rozsudkom Okresného súdu Malacky zo dňa 15.12.2022, sp. zn. XXX/XXX/XXXX, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 26.03.2024, sp. zn. XXXX/XX/XXXX, bolo priznané plnoletým deťom nežijúcim s nebohou matkou v spoločnej domácnosti každému po 8.000 eur a plnoletej dcére žijúcej s ňou v spoločnej domácnosti 9.000 eur; nebohá bola dôchodkyňa, ktorá trpela viacerými závažnými ochoreniami, s deťmi boli v dennom kontakte; v konaní bolo zohľadnené, že vinná vodička sa neospravedlnila. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 06.07.2023, sp. zn. XXX/XX/XXXX, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 31.01.2024, sp. zn. XXX/XX/XXXX, bolo plnoletej dcére nebohého (21 rokov) žijúcej samostatne, bez odkázanosti naňho a so zhoršenými vzťahmi, priznaných 7.000 eur a maloletému synovi žijúcemu s ním v spoločnej domácnosti a odkázanom naňho bolo priznaných 13.000 eur; zohľadnená bola aj nesprávna technika

jazdy nebohého. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 18.12.2020, sp. zn. XX/XXX/XXXX, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trnave zo dňa 19.10.2022, sp. zn- XXXX/XX/XXXX, bolo plnoletým deťom nežijúcim s nebohou matkou v spoločnej domácnosti a neodkázaným na ňu priznaných každému po 8.000 eur, s matkou boli v dennom kontakte; zohľadnené bolo, že vinná vodička prejavila ľútosť a tiež spoluzavinenie nebohej v rozsahu 20 %. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 09.08.2019, sp. zn. XXX/XX/XXXX, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 30.11.2022, sp. zn. XXX/XX/XXXX bolo priznané dospelým deťom nebohého, každému po 15.000 eur, pričom boli zohľadnené dobré vzťahy, pravidelné navštevovanie sa, a tiež, že neboli na nebohého odkázaní; vnukovi aj vnučke bolo priznaných každému po 5.000 eur; zohľadnené boli silné citové väzby s dedkom, trávili spolu víkendy. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 17.09.2021, sp. zn. XX/XX/XXXX, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 07.04.2022, sp. zn. XXXX/XX/XXXX bolo plnoletej dcére priznaných 12.500 eur; zohľadnené bolo spolužitie v domácnosti a čiastočná odkázanosť; plnoletému synovi za súčasného nezistenia intenzity vzťahu bolo priznaných 2.000 eur; druhému synovi žijúcim v spoločnej domácnosti bolo priznaných X.XXX Q.; jeho priateľke syna (matke vnúčat), žijúcej v spoločnej domácnosti, bolo priznaných X.XXX Q.; maloletému vnukovi bolo priznaných 6.000 eur; zohľadnené bolo, že maloletý bol sám účastníkom nehody a bol aj zranený; druhému maloletému vnukovi bolo priznaných X.XXX Q.; súd zohľadnil jeho nízky vek a krátkosť času s nebohým stráveného. Rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo dňa 30.04.2024, sp. zn. XXX/XX/XXXX, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 26.11.2024, zo dňa XXXX/XX/XXXX , bolo priznaných plnoletým vnučkám každej po X.XXX Q.; s nebohým sa stretávali pravidelne, mali blízky vzťah, nahrádzal im otca.

42. Zohľadňujúc rozhodovaciu prax súdov v obdobných prípadoch, za súčasného vyhodnotenia individuálnych okolností vo vzťahu ku každému zo žalobcov, dospel súd k záveru, že nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je daný v prípade všetkých žalobcov, avšak v diferencovanej výške.

43. Súd má za to, že ujma žalobkýň 1/ a 5/ ako dcér nebohých L. a A. C., bola nepochybne najintenzívnejšia, nakoľko medzi nimi bol snáď najbližší možný a najprirodzenejší rodinný vzťah, a to vzťah medzi rodičmi a deťmi. Smrť vlastného rodiča dieťa spravidla zasiahne intenzívne bez ohľadu na vek; nepochybne však je smrť rodiča z pohľadu dieťaťa iná v rámci prirodzeného cyklu života ako smrť dieťaťa z pohľadu rodiča. Bolo tiež potrebné zohľadniť, že išlo o vzťah dospelých detí s rodičmi v dôchodkovom veku. Vychádzajúc najmä z čestných vyhlásení a výsluchov žalobkýň 1/ a 5/, obidve mali s rodičmi veľmi dobrý a blízky vzťah, obidve s nimi dlhé roky žili v spoločnej domácnosti, neskôr aj s vlastnými rodinami a napokon sa obidve od rodičov odsťahovali v rámci rovnakej obce D. a žalobkyňa 5/ neskôr aj s dcérou, žalobkyňou 6/, do I.. Nebohí rodičia obidvom dcéram vypomáhali s ich deťmi, vnúčatami, keď tieto vozili do škôlky/ školy a z nich, vozili ich na krúžky, pomáhali im s učením, trávili s nimi čas, kým boli ich rodičia v práci a rovnako u nich vnúčatá trávili veľkú časť školských prázdnin. Rovnako si vypomáhali aj vo veciach mimo starostlivosti o vnúčatá, napríklad s prácami okolo domu, záhrady a pod. Žalobkyne 1/ a 5/ k nebohým chodili s rodinami cez víkend na obed a trávili s nimi voľné dni a sviatky, chodili spolu na výlety. Obidve žalobkyne 1/ a 5/ boli s rodičmi v dennom kontakte; žalobkyňa 1/ v osobnom, žalobkyňa 5/ v telefonickom. Po smrti rodičov obidve žalobkyne 1/ a 5/ pravidelne navštevujú cintorín a starajú sa o hrob rodičov a obidve chodia upratovať a starať sa o rodičovský dom, ktorý zdedili. Súd tiež prihliadol na to, že žalobkyne 1/ a 5/ prišli o obidvoch rodičov naraz, a to práve za tragických okolností dopravnej nehody, t.j. nečakanej udalosti, ktorú nebolo možné predvídať ani ju z rozumných dôvodov očakávať. Naviac, keď rodičia boli napriek ich dôchodkovému veku v zásade v dobrej zdravotnej kondícii, aktívni, sebestační a bez odkázanosti na starostlivosť iných. Obidve žalobkyne 1/ a 5/ prišli na miesto nehody a videli svojich nebohých rodičov ležať na ceste, ktorá skutočnosť sama osebe zintenzívňuje spôsobenú ujmu; žalobkyňa 5/ rodičov videla už len v čiernych vreciach. Žalobkyňa 1/ v rámci výsluchu uviedla, že nemohla spať, do noci premýšľala, že čo a ako ďalej, narušil sa jej menštruačný cyklus; nebrala žiadne lieky na ukľudnenie, nelieči sa u psychiatra ani u psychológa; chcela tú bolesť prežiť s jasnou mysľou. Žalobkyňa 5/ v rámci výsluchu uviedla, že vyhľadala lekársku pomoc a má predpísané lieky na upokojenie a úzkosť, ktoré pravidelne užíva, pričom potreba nastala až po dopravnej nehode. Aj v prípade, že by súdu predložila listinný dôkaz na preukázanie uvedeného, je potrebné uviesť, že len ťažko by bolo možné nepochybne preukázať príčinnú súvislosť medzi potrebou užívania liekov na upokojenie a úzkosť a tragickou smrťou rodičov. Zároveň, nemajetková ujma je psychickou kategóriou, ktorá sa nedá preukázať, podstatné je na základe individuálnych okolností posúdiť, či by ujmu mohla pociťovať aj každá iná fyzická osoba, ak by bola v obdobnej situácii. Súd preto ani nepovažoval za potrebné preukazovať potrebu užívania liekov na

upokojenie; s ohľadom na okolnosti, za akých k úmrtiu obidvoch rodičov naraz došlo, túto súčasne nespochybňuje. Smútok a s tým spojené prejavy sú v takomto prípade bežné a aj očakávané, hoci v prípade každej osoby sa môžu navonok prejavovať odlišne. Žalobkyňa 5/ sa po rozvode v roku 2017 s dcérou žalobkyňou 6/ presťahovali do I., s rodičmi bola v dennom telefonickom kontakte a osobne sa stretávali najmä pravidelne cez víkendy a sviatky. Nebola na rodičov odkázaná ani po finančnej stránke, ani pokiaľ išlo osobnú starostlivosť jej či jej dcéry, ktorá je t.č. už plnoletá. V prípade žalobkyne 1/, z jej čestných vyhlásení ako aj výsluchu vyplynulo, že s manželom pracujú na zmeny, do práce odchádzajú skoro ráno a vracajú sa neskoro večer; z toho dôvodu k nim rodičia chodili pred XX:XX hod. ráno, aby nachystali maloleté deti do škôlky/ školy, odviezli ich tam a následne ich aj vyzdvihli, vozili ich na krúžky, učili sa s nimi a trávili s nimi čas, kým boli ich rodičia v práci; deti u nich často aj prespávali. Pokryli im aj školské prázdniny, kedy boli deti väčšinu času s nimi. Maloleté deti žalobkyne 1/ mali v čase smrti nebohých X a XX rokov. Žalobkyňa 1/ je zároveň onkologickou pacientkou, pričom otec ju vozieval aj na potrebné vyšetrenia, na ktoré potrebovala doprovod a tiež z dôvodu, že sama nie je tak dobrá šoférka. S rodičmi teda bola aj po odsťahovaní sa od nich v dennom kontakte a bola i odkázaná na ich výpomoc najmä pokiaľ išlo o starostlivosť o maloleté deti, kým boli s manželom v práci. Po smrti obidvoch rodičov naraz je to pre žalobkyňu 1/ a jej manžela náročné časovo vykryť, pri deťoch sa striedajú podľa možností, pomáhajú im iní, ťažko sa im s dovolenkou pokryjú školské prázdniny a z dôvodu striedania sa s manželom nemôžu čas tráviť ani spolu ako rodina, či ísť niekam spolu na dovolenku. S ohľadom na nízky vek detí pritom možno predpokladať, že následky ešte dlhší čas bude rodina žalobkyne 1/ minimálne v tejto sfére pociťovať. Naviac, uvedené ťažkosti v aktuálnom živote žalobkyne 1/ vyplynuli aj z výsluchov žalobkyne 5/ a 6/, ktoré tiež žalobkyni 1/ v tomto smere vypomáhajú. Vzhľadom na uvedené okolnosti považoval súd za potrebné výšku priznanej náhrady nemajetkovej ujmy vo vzťahu k žalobkyniam 1/ a 5/ diferencovať. Žalobkyni priznal náhradu nemajetkovej ujmy v sume XX.XXX Q. za každého z nebohých rodičov, t.j. spolu v sume XX.XXX eur. Žalobkyni 5/ priznal náhradu nemajetkovej ujmy v sume XX.XXX Q. za každého z nebohých rodičov, t.j. spolu v sume XX.XXX eur.

44. V prípade žalobcu 2/ ako zaťa nebohých, súd považuje za vhodné uviesť, že vzťah medzi zaťom/ nevestou a svokrovcami v zásade ani nemôže dosahovať intenzitu vzťahov medzi rodičmi a deťmi, či starými rodičmi a vnúčatami. V rámci rozhodovacej praxe súdy nezriedka, za súčasného vyhodnotenia individuálnych okolností veci, zaťovi/neveste nepriznajú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vôbec. Súd v danom prípade prihliadol na to, že žalobca s nebohými svokrovcami a svojou rodinou žil cca 6 rokov v spoločnej domácnosti, svokru poznal takmer polovicu svojho života a aj po odsťahovaní sa s nimi bol v dennom kontakte. S nebohými svokrovcami mal dobré vzťahy, navzájom si pomáhali pri prácach okolo domov či iným spôsobom, a z dôvodov týkajúcich sa žalobkyne 1/ bol aj žalobca 2/ v čase ich smrti odkázaný na ich pomoc. Následky náhlej smrti obidvoch svokrovcov sú preto aj v jeho živote, hoci ide o dospelú osobu v nie pokrvnom príbuzenskom vzťahu, významné. Súd preto dospel k záveru, že aj v jeho prípade vznikol nárok na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch; za primeranú intenzite vzťahu medzi nimi a uvedeným okolnostiam považoval súd náhradu nemajetkovej ujmy v sume XXX eur za každého z nebohých svokrovcov; spolu teda priznal žalobcovi 2/ náhradu nemajetkovej ujmy v sume X.XXX eur.

45. Napokon súd posudzoval nemajetkovú ujmu v prípade žalobkýň 3/, 4/ a 6/ ako vnúčat nebohých starých rodičov. V prípade vzťahu medzi starými rodičmi a vnúčatami nejde o rovnako intenzívne vzťahy ako medzi rodičmi a deťmi, avšak s ohľadom na konkrétne okolnosti môže nepochybne ísť o vzťahy veľmi blízke. Všetky žalobkyne 3/, 4/ a 6/ dlhšiu dobu žili a vyrastali v spoločnej domácnosti so starými rodičmi a títo sa o nich v čase, keď ich rodičia boli v práci, starali, vozili ich do/zo škôlky/školy, na krúžky, učili sa s nimi, hrali a trávili voľný čas, žalobkyne u nich trávili aj veľkú časť prázdnin. Žalobkyne 3/ a 4/ boli v čase smrti starých rodičov vo veku X a XX rokov a síce s nimi v tom čase už nežili v spoločnej domácnosti, trávili s nimi čas denno-denne z dôvodu, že starí rodičia sa o nich naďalej starali v čase, keď ich rodičia pracovali, a to od skorého rána do večera; trávili u nich aj školské prázdniny. Žalobkyňa 6/ mala v čase smrti starých rodičov XX M. a nežila s nimi v spoločnej domácnosti; aj s jej starostlivosťou však starí rodičia pomáhali jej rodičom, keď bola menšia a z toho dôvodu s nimi trávila veľa času; po tom, ako sa odsťahovali, k nim s mamou pravidelne chodievali na návštevu, na obed chodili každý týždeň a počas sviatkov tam trávili viac dní. Žalobkyne 3/ a 4/ z dôvodu ich nižšieho veku podľa mienky súdu neboli s prihliadnutím na ich rozumovú a vôľovú vyspelosť schopné so starými rodičmi vytvoriť vzťahy v takej intenzite a kvalite, ako by boli schopné vytvoriť vo veku vyššom, ako je to v prípade žalobkyne 6/. Žalobkyne 3/ a 4/ vyslovene na starostlivosť starých rodičov odkázané neboli; uvedené predstavovalo výpomoc najmä žalobcom 1/ a 2/ ako ich rodičom, ktorí starostlivosť o nich zabezpečujú aj naďalej;

v tomto smere mohli pocítiť prípadné následky v rámci ich možností navštevovať záujmové krúžky, čo je v súčasnosti potrebné podriadiť režimu, v ktorom sú rodičia schopní deťom z časového hľadiska tieto možnosti zabezpečiť. So starými rodičmi však trávili čas každý deň, a preto súd nepochybuje, že ich vzťahy boli veľmi blízke, žalobkyne 3/ a 4/ boli na prítomnosť starých rodičov zvyknuté a ich náhlu neprítomnosť v živote prežívajú spôsobom primeraným ich vyspelosti. Žalobkyňa 3/ veľa spala, so žalobkyňou 4/ mama vyhľadala psychologickú pomoc z dôvodu jej uzavretia sa do seba; starým rodičom kreslia obrázky a chystajú darčeky a smrť starých rodičov si nevedia vysvetliť a čakajú, že sa vrátia. Žalobkyňa 6/ od starých rodičov v čase smrti rovnako nebola odkázaná a trávila s nimi menej času v porovnaní so žalobkyňami 3/ a 4/; s ohľadom na jej vek v čase smrti starých rodičov a blízke puto utvorené v detstve však súd má za to, že vzťah medzi ňou a starými rodičmi bol aj z dôvodu jej vyspelosti čo do kvality v rámci medziľudských vzťahov bližší; sama uviedla, že babku považovala za svoju druhú mamu, čo vyplynulo z jej výsluchu ako aj z výsluchu žalobkyne 5/. Ich smrť preto vnímala a uvedomovala si aspekty s tým súvisiace ako osoba takmer plnoletá; po ich smrti vníma problémy so spánkom, hoci tieto zatiaľ neriešila s lekárom. Vzhľadom na uvedené okolnosti súd dospel k záveru, že tieto sa pri žalobkyniach 3/, 4/ a 6/ navzájom vyvažujú do takej miery, že súd nevzhliadol za potrebné výšku náhrady nemajetkovej ujmy vo vzťahu k nim ako vnúčatám diferencovať. Ujma žalobkýň je zároveň zintenzívnená skutočnosťou, že naraz prišli o obidvoch starých rodičov. Žalobkyniam 3/, 4/ a 6/ preto každej priznal náhradu nemajetkovej ujmy v sume X.XXX eur za každého z nebohých starých rodičov, t.j. spolu v sume XX.XXX eur.

46. Takto priznanú náhradu nemajetkovej ujmy súd považoval za primeranú, spravodlivú, spôsobilú kompenzovať žalobcom vzniknutú ujmu, zohľadňujúcu jedinečné a individuálne okolnosti nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, ktorá zároveň nepredstavuje prostriedok neprípustného obohacovania sa a vo vzťahu k žalovanej nie je ani likvidačnou. Vo zvyšnej časti uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy prevyšujúcej súdom priznanú náhradu nemajetkovej ujmy jednotlivým žalobcom 1/ až 6/, súd žalobu zamietol.

47. Ako dôvodný súd vyhodnotil aj nárok žalobcov na uplatnené úroky z omeškania. Za škodu sa na účely zákona č. 381/2001 Z.z. považuje aj nemajetková ujma spočívajúca v zásahu do osobnostných práv pozostalých obete dopravnej nehody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla (k tomu aj M. XX/XXXX). Rozhodnutie súdu o priznaní náhrady nemajetkovej ujmy sa považuje za rozhodnutie deklaratórne, t.j. rozhodnutím, ktorým súd priznáva nárok na náhradu nemajetkovej ujmy, deklaruje prítomnosť tejto nemajetkovej ujmy v osobnostnej sfére poškodeného a v prípade, že zo strany povinnej osoby nedošlo k dobrovoľnému odškodneniu, súd posudzuje dôvodnosť výšky súdnou cestou uplatnenej náhrady nemajetkovej ujmy. Priznanie náhrady nemajetkovej ujmy má primárne satisfakčný účel, a preto by mala byť pozostalým príbuzným priznaná v čo najkratšej dobe. Priznanie úrokov z omeškania v sporoch o ochranu osobnostných práv potom napĺňa i sankčný a prevenčný účel tohto inštitútu, postihujúci všetkých účastníkov súkromnoprávnych vzťahov pri riadnom a včasnom nesplnení peňažnej povinnosti v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka. Žalovaná je a aj bola stranou sporu v mnohých súdnych konaniach, a preto možno nepochybne predpokladať, že s ohľadom na rozhodovaciu prax súdov je schopná uplatnený nárok prešetriť a následne určiť a poskytnúť aspoň minimálnu výšku odškodnenia priznávanú v obdobných veciach pri nespornom základe nároku na odškodnenie a prípadne pozostalých so zvyškom odkázať na súd; napriek tomu však dobrovoľne nepristúpila ani k čiastočnému plneniu pozostalým. Žalobcovia si výzvou na plnenie zo dňa 03.07.2024 u žalovanej uplatnili nárok na náhradu nemajetkovej ujmy na skutkovom základe a vo výške, v ktorej si nárok uplatnili i v predmetnom súdnom konaní; žalovaná žalobcom listom zo dňa 12.07.2024, doručeným žalobcom dňa 31.07.2024, oznámila, že nárok vysporiada až na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Z takto formulovanej odpovede vyplýva, že žalovaná odmietla nárok žalobcov prešetriť a zároveň, že tento neuspokojí ani sčasti; zákonná lehota 3 mesiace určená na prešetrenie poistnej udalosti a následná lehota 15 dní na poskytnutie plnenia, preto v danom prípade nie je aplikovateľná; žalovaná sa preto dostala do omeškania po doručení jej odmietavého stanoviska žalobcom. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. OV. X. XXX/XXXX; sp. zn. II. X. XXX/XXXX; Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. XXXX/XX/XXXX; sp. zn. XXXX/XXX/XXXX; sp. zn. XXXX/XXX/XXXX; Krajského súdu v Bratislave sp. zn. XXXX/XX/XXXX; sp. zn. XXX/XX/XXXX; Krajského súdu v Žiline sp. zn. XXX/XX/XXXX, Krajského súdu v Nitre sp. zn. XXXX/XX/XXXX. Vzhľadom na uvedené, nevzhliadnuc dôvody na nepriznanie úrokov z omeškania, súd žalovanú v zmysle § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania v správne uplatnenej výške

9,25 % ročne z príslušnej sumy priznanej náhrady nemajetkovej ujmy jednotlivým žalobcom 1/ až 6/ od 31.07.2024 do zaplatenia.

48. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

49. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

50. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, ods. 2 v spojení s § 262 ods. 1, ods. 2 CSP. V danom prípade boli žalobcovia 1/ až 6/ v konaní úspešní čo do základu ich nároku na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorej výška závisela od voľnej úvahy súdu; procesný úspech strán je preto potrebné posudzovať s ohľadom na ich úspech v základe uplatneného hmotnoprávneho nároku. V konaniach, v ktorých výsledok závisí od úvahy súdu totiž nemožno spravodlivo zaťažiť stranu procesnou zodpovednosťou za predvídanie výsledku sporu v časti plnenia priznaného na základe úvahy súdu. Pokiaľ sa teda žalobcovia domáhali zaplatenia určitej výšky náhrady nemajetkovej ujmy, pričom súd vyhodnotil ich žalobu za dôvodnú, avšak s použitím voľnej úvahy považoval za primerané priznať žalobcom inú (nižšiu) výšku náhrady nemajetkovej ujmy, je potrebné konštatovať, že žalobcovia boli v konaní procesne úspešní čo do základu uplatneného nároku, a tento ich úspech zakladá i nárok na náhradu trov konania, avšak iba vo vzťahu k priznanej výške náhrady nemajetkovej ujmy. Súd nevzhliadol v danom prípade také výnimočné okolnosti, aby v rámci náhrady trov konania posúdil uplatnenú výšku náhrady nemajetkovej ujmy ako neúspech žalobcov. Vzhľadom na uvedené súd priznal žalobcom 1/ až 6/ proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z priznanej sumy, o výške ktorej súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby
uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na začatie exekučného konania podľa osobitného predpisu.